

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

16
1922

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ÉDITIONS
ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★ BAS. N. GRÉGORIADÈS

E.Y.D της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ

200

Χαρτ. 0,10×0,7 Αιώνος XVIII (σ. 154)

1 (σ. 3). «Μηνολόγιον μετε τροπαρίων».

2 (σ. 135). «Τριώδιον».

3 (σ. 145). «Πεντηκοστέριον».

4 (σ. 153). «Ἀπολυτίκια Ἀναστάτιμα τῶν ὄχτὼ ἥχων». (χολοθά).

Ἐν σ. 2 κεκολλημένη ἔυλογαρία παριστάνουσα τὴν εὑρεσιν τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸν Ἰησοῦν αἴροντα τὸν Σταυρόν.

Ἐν σ. 1. Εἶναι ἡργατία; καὶ ὑπομονής ὅντως; Θεωρεῖται ἐργον ἡγοράσθη ἀντὶ δρχ. 15 ὅτε τὴν ψιλογραφίαν του ἀτυχῶς ἐλλείπεται εἰνὰ φύλακα ἐκ τῶν Ἀναστάτιμων Ἀπολυτικίων. Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Νοεμβρίου 1899. Ἀλέξιος Κολυβᾶς ὁ ἀγοράστας.

Στάγωσις βυζαντινή, ἵς λείπει ἡ ὀπισθία πινακίδα.

201.

Χαρτ. 0,15×0,11. Αιώνος XVIII (φ. 200).

Μουσικὴ ἀνθολογία

Περιέχει μέλη παρασεσημασμένα, ἀρχόμενα ἀπὸ Χερούβικῶν τοῦ Γεγούσορίου. Μελφοί μνημονεύονται Πέρρος Λαμπαδάριος, Γρηγόρειος λαμπαδάριος, Πέρρος Βυζάντιος. Δανιὴλ πρωτοψάλτης, Χουρμανός, Ἰάκωβος πρωτοψάλτης, Ἰωάννης πρωτοψάλτης, Ἰωάννης Γλυκύς, Γερμανὸς Νέων Πατρῶν, Χρυσάφης δ νέος, Πέρρος Πελοποννήσιος, Βαλάστιος ἐρεὺς δ νεμοφύλαξ, Βίσιος (;) ἵερεύς, δ Παλαιών [Πατρῶν].

Τὰ φ. 186 καὶ 183—185 ἀγραφα.

1 Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνισμίου; τομ. ΙΣΤ' τεῦχ. Α σ. 114.

Σῳζεται και μεταξωτός σελιδοθείχης.

Στάχωσις βερσίνη, ἐπ' ἥ; ἐν τῇ ὁίκῃ Τόμος 2.

202.

Χαρτ. O,19×O,11. Αιώνος XVII (φ. 14)

Κανίνη φίλοι πεπονιάς φαλλόμενος τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ.

Προσηγέται Δοξαστικόν.

Στάχωσις νεωτάτη.

203

Χαρτ. O,19×O,11. Αιώνος XIX (φ. 17)

Ποιήματα πατριωτικά

1 (φ. 1α). «Ἄι Συνύρηνυθσαι Ἀδελφαι.

·Η Ἐλευθέρα 'Ἐλλάς' ἡ "Ηπειρος, ἡ Θεσσαλία, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, ἡ Ἑλληνικὴ 'Λαία καὶ ἡ 'Επισάνησος'. — 3' (φ. 8α). «Ἐπίγραμα 'Ηρωελεγετον εἰς τὴν βίβλον καὶ εἰς τὸν ἀναγγώστην» ἐν ἀρχαίᾳ γλώσσῃ. ·Υπογεραμμένος Κωνσταντῖνος Πετρίδης. — γ' (φ. 8α). «Ἐπίγραμμα θούριον πρὸς τυὺς "Ἐλληνας". ·Χριστιανός Γεώργιος Σταυρίδης.— δ' (φ. 9α). «Ο Γεννικὸς πόλεμος». — ε' (φ. 9β). ('Αγεπίγραφον. "Αρχ. Ποῦ εἶσθε παλληκάρια Ἐλληνικῶν, θευνῶν. — στ' (φ. 10β). 'Ανεπίγραφον. "Αρχ. Υἱοί Καρχισκάνη καὶ Βότσαρη ἔστις; — ξ' (φ. 11α). 'Ανεπίγραφον. "Αρχ. Ω Θεοδωράκη Γρίβζ ! κοιμᾶσαι ἀφανῆς! — η' (φ. 12α). 'Ανεπίγραφον. "Αρχ. Εἰς τὰ πλοῖα 'Υδραῖοι! — θ' (φ. 13β). 'Ανεπίγραφον. "Δρχ: "Οθων, "Οθων τῆς 'Ελλάδος Βασιλεῦ καὶ ἀρχηγέ. "Ανωθεν χειρὶ νεωτέρᾳ. "Ω Γεώργιος 'Ελλήνων. — ι' (φ. 13α). 'Ανεπίγραφον. "Αρχ. "Οθων "Οθων σὺ Μονάρχε. "Ανωθεν χειρὶ νεωτέρᾳ. "Ω Πατριγέτε. — ια' (φ. 18α). 'Ανεπίγραφον. "Αρχ. "Ηρωις τῶν Πλανελήνων. — ιβ'. «Ἀποτελέσματα τοῦ Γεννικοῦ πολέμου» "Υπογεραμμένος Δημοκλῆς Παπᾶ Ιωάννου. — ιγ' (φ. 16α). «Ο πλοῦς μου ἐκ Παρησίων εἰς 'Αθήνας». "Υπογεραμμένος Βασίλειος Δ. Ζωτίδης, ἐν φ. 14β Τῇ 3 Φευρουαρίου 1854 ἐν Μαντούδης Πεπειλῆς τιμωμένον ἐπ' ὄνόματι τῆς 'Αγίας Τριάδος Κωνσταντίνος Πετρίδης Δριβιανής 'Ελληνοβιβλικαλος ἐν τῇ γώρᾳ Πεπέλη καὶ ὑπότροφος τῆς Μονῆς. "Εξέωσθ!!! Πρὸ τῆς λέξεως; "Εξέωσθε ἄλλη χειρὶ ἐδιόρθωσε τὸ παρὸν μετὰ δ' αὐτήν Β. Δ. Ζωτίδης.

"Ἐν φ. 1α, ἀρχῆθεν ἀγράφω παρενεγράφησαν δημόσεις παροιμίαι. "Αρχ. "Οποιος πέρνει τὴν μυῆγα ὁδηγὸς (κολασθέο) στὴ γραία ή τὸν πάγει.

Τὰ φ. 7β, 8β καὶ 17β ἀγράφα.

Τὰ φ. 1—6 ἄλλη χειρὶ ἡ τὰ φ. 8—17.

Στάχωσις νεωτάτη.

204.

Χαρτ. $0,245 \times 0,17$. **Αἰώνος ΧΙΧ** (φ. 121)

〔Πιερολέγιον ἀριθ. 33 ἀπὸ 1 τῆς Πουλίου 1891. Ἐπακολούθησες τῶν ἀριθ. 1, 2. **Μέγανθροις Ηποτέσσαροις** ἐν Ταταρίνοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως〕

Συμπεριλαμβάνονται καὶ ποιήματα ἐν τῇ κιθαιρωπέῃ.

Τὰ φ. 15, 47, 61, 99, 104, 105 καὶ 121 ἀγριαφα.

Στάχωσις νεωτέρη.

205.

Χαρτ. $0,18 \times 0,11$ **Αἰώνος ΧΙΧ** (φ. 61)

1 (φ. 1α). Εὐχαῖ καὶ ἐξορκισμοί.

α' (φ. 1α). «Ἐύχῃ τῷ ἀγίῳ Μεδέστου επισκόπου Ἱεροσολύμων λεγομένη εἰς πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην βιοῦν, ζωτιν, ἡμιονων, προβάτων, σίγων, μελισσῶν καὶ τῶν λοιπῶν ζώων». — β' (φ. 3α). «Ἐτέρᾳ τοῦ αὐτοῦ. — γ' (φ. 4α). «Ἐύχαῖ τῷ ἀγίου Μάμαντος λεγόμεναι εἰς δύμαν ὑπόθεσιν». — δ' (φ. 10α). «Ἐύχῃ τῷ ἀγίου Στιλιανοῦ τοῦ Πανθραγώνος εἰς γυναικαν στύραν». — ε' (φ. 12β). «Ἐύχῃ εἰς τὰ Μελισσια». — στ' (φ. 13β). «Ἐύχῃ εἰς ἀνθρώπον δποῦ ἔχει να ταξιδεύει». — ζ' (φ. 14α). «Ἐύχῃ εἰς τὸν τίμον στιυρόν». — η' (φ. 15α). «Ἐύχῃ εἰς τὴν Παναγίαν : εἰ ; γενακαν δποῦ δὲν ημπορί νὰ γενήσῃ». — θ' (φ. 16α). «Ἀνεπίγραφος ἐμμετρος εύχῃ εἰς τὴν Θεοτόκον, γενγραμμένη καταλογισθήν. »Α.Q.X.

Αγνή Κόρη Πανάγιοαντε παρθένε Θεοτόκε
δέσποινα Απάντων ἡ ἐλπίς τῶν ἀπειπισμάνων.

—ι' (φ. 20α). «Ἐύχαῖ λεγόμεναι εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν». —ια' (φ. 31β). «Ἐξορκισμοὶ Γεριγορίου Νεοναίσαρειας τοῦ θαυματουργοῦ εἰς δεμονισμένους». —ιβ' (φ. 34β). «Ἐναγγέλιον εἰς ἀσθενεῖς κατὰ Μάρκον».

2 (φ. 35α). «Κανῶν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον διὰ την πανθλην»

3 (φ. 50α). «Ἐύχῃ τῷ ἀγέων Ηεπρυανθεῖ εἰς ἀπότροπην παντὸς ἐναντίου ἐν τῇ δυνάμει καὶ ίσχύει τοῦ ζώντος θεοῦ τοῦ ἐν Τριάδι δύμανμένου».

4 (φ. 56α). «Στιχηρὰ προσόμοια δεσποτικὰ κατανυκτικά».

Ἐν φ. 49β ἀλλι χειρὶ νεωτέρᾳ. «Ἡν τῷ ἐν ιεροδιάκόνοις ιερολογιστάτῳ κ. Μελετίῳ Ιωάννου ἐκ τῶν τοῦ πάπου μου Ἀνδρέου ιερέως. «Ἐν δὲ φ. 55β φωνή Δεκεμβρίου 6'. «Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἀθανασίου καὶ ιερομονάχου ιερομονάχου (οὗτω διεῖ) ἐκ μονῆς Δουσίκου εἰς τοὺς χιλίους μικτακασίους τρίς καὶ εἴκοσι . . . ἐνέα Δεκεμβρίου καὶ

χατωτέρω τῇ αὐτῇ νεωτέρᾳ χειρὶ τοῦ φ. 49β. "Ἐσχε τὴν δίδλον ταύτην ὡς κληρονόμος ἐκ τῶν τοῦ πάπου του Μελίτιος Ἰωάννου Ηαπὲ Λιθρίου Ιεροδιάκονος.

Ο κῶδις κοσμεῖται ὑπὸ ιδιορρύθμων ἐγχεώμων ἐπιτίτλων καὶ προχειρῶν γραμμάτων.

Τὰ φ. 59β—61β ἀγραφα καὶ τιλφόβρωτο.

Στάχωσις νεωτάτη.

206.

Χαρτ. $0,23 \times 0,15$ Αἰώνος ΛΙΓΙΙ (φ. 16)

«Ἄδ μον. Κανόνων. ἀπόκρισις λεγομένη εἰς τὸν ἐξομολογούμενον»
Προτάσσονται αἱ δέκα ἐντολαι. Ἐν φ. 16β τὰ ἔξης ὄνθματα, διν ἀπέναντι ὁ ἀριθμὸς 1 ἢ 2. Ἀλεξίος, Καλιάρις, Ρίγας, Καλαμαρᾶς, Μαντός, Μύλοτης, Φραντζέσκος, Λιαντόπουλου. Ἀχιερένιος, Κλήζης. Διμῆτρις. Βαρδάνης, Ζήσης, Μαρία, Γροσᾶς, Βορίσης, Παζαράκης, Παναγιώτης παπᾶς.

Στάχωσις νεωτάτη.

207.

Χαρτ. $0,21 \times 0,14$ Αἰώνος ΧVIII (φ. 67)

«Ἐπιτομὴ σύντομος τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος» (χολοβῆ).

Περιορίζεται εἰς τὴν ἱστορίαν μέχρι τῶν Σικελικῶν κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον. Προνάσσεται «Ἐισαγωγὴ», ἐπειταὶ δ' ἡ ἱστορία κατ' ἔρωτησιν καὶ ἀπόκρισιν, διηγημένη εἰς μέρη τέσσαρα, ὑποδιηγημένα εἰς διαλόγους.

Ἐν φ. 63α χειρὶ τοῦ δεκάτου ἑνάτου αἰώνος αημείωμα περὶ συνωμοσίας ἐν Ρώμῃ.

Τὰ φ. 63β—67β ἀγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

208.

Χαρτ. $0,23 \times 0,16$ Αἰώνος ΧVIII (φ. 17)

1 (φ. 16). «Ἐδχαὶ τοῦ ἀγίου εὐχελαίου».

Μετ' ἔξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην ἀπέναντι ἔκαστης σελίδος.

2 (φ. 14α). «Διήγησις πάνυ ωφέλιμος τοῦ ἀγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου».

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἐν τέλει (φ. 17α). ἥψης'. Μαρτίου: 16.

Τὰ φ. 1α, 18β καὶ 17β ἀγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

209.

Χαρτ. Ο,22×Ο,17 Αιώνος ΧΙΧ (φ. 70)

Ποιήματα Γεωργίου Νεόγκων από Κωνσταντινουπόλεως.

α' (φ. 1α). «Ψαλμός εἰς τὴν ἔορτὴν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς Βασιλείας τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Λ' ὑπὸ Γεωργίου Νιάγκα». 'Ἐν τέλει Γ. Ν.—β' (φ. 14α). «Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀνάρχουσιν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'». 'Ἐν τέλει Κωνσταντίνου πόλει 1863. Γ. Ν.—γ' (φ. 18α). «Εἰς τὰ εἰς Ἑλλάδα μπορθατίηδια τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων Ὀλγας». 'Ἐν τέλει Ι'. Ν.—δ' (φ. 22α). «Εἰς τὴν διὰ τοῦ Βοσπόρου διάβασιν τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων Ὀλγας». 'Ἐν τέλει Γ. Ν.—ε' (φ. 26α). «Εἰδύλλιον εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὴν Βασιλίσσαν τῆς Ἑλλάδος Ὀλγας Μελοποιηθὲν ὑπὸ Εύρωπαίας». 'Ἐν τέλει Γ. Ν.—στ' (φ. 32α). «Εἰδύλλιον εἰς Ἑλλάδα Μητέρα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν». 'Ἐν τέλει Γ. Ν.—ζ' (φ. 36α). «Εἰδύλλιον εἰς τὴν Α. Β. 'Ψηφηλότητα τὸν κλεινὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντίνον Μελοποιηθὲν ὑπὸ Γεωργίου Ραδεντινοῦ πρώην προτεταμένης τῆς Μ. 'Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως». 'Ἐν τέλει Ι'. Ν.—η' (φ. 42α). «Ἐποκοινῶν εἰς τὴν ἔορτὴν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ ἐν Κιονιταντίνον πόλεων Ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου 'Διατεύθεσια τῷ 'Χαροκόφῳ τῶν Ἑξαερικῶν τῆς Ἑλλάδος Κυρίῳ Στεφάνῳ Δραγούληῃ». 'Ἐν τέλει Γ. Ν.—θ' (φ. 50α). «Ἐποκοινῶν εἰς τὴν Ἐνωσιν χώρας τινὸς τῆς Ηλείας καὶ Θεσπαλίας μετὰ τῆς μητρόδος Ἑλλάδος ἀνατιθεμένη τῷ τε Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων Γεωργίῳ τῷ Α' τῷ ἀειμνήστρῳ Α. Κουμουνδούρῳ καὶ ξύμπαντι τοῖς 'Ἑλληνσι τοῖς τε ἐντός καὶ ἐκτός τοῦ τῇ θελῇ ἀριστερᾷ αὐξηθέντοι, 'Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὑπὸ Γεωργίου Νιάγκα Μακεδόνος». 'Ἐν τέλει Κωνσταντίνου τῷ 4 Οκτωβρίου 1888. Γ. Νιάγκας Μακεδών. —ι' (φ. 67α). «Εἰς Σέργιον καὶ Παῦλον μεγάλων τῆς Ρωσίας Δούκε». 'Ἐν τέλει Κωνσταντίνου τῷ 10 Δεκεμβρίου 1888. 'Ἐν φ. 68 «Ιπίνακε τῶν Περιεχομένων ἀτελῆς».

Τὰ φ. 13, 14β, 17β, 18β, 22β, 25, 26β, 31β, 32β, 34β, 35, 36β, 41, 42β, 49β, 50β, 51, 68β—70 ἀγραφα.

Στάχωσις διὰ κυανοῦ λινοῦ ὄφρασματος μετ' ἀφιλοκάλων χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων καὶ τῆς ἐπιγραφῆς «Εἰκὼν ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ».

210.

Χαρτ. Ο,23, ×Ο,18. Αιώνος ΧVII (φ. 8).

*Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκου (κολοβός).

*Ἐν τῇ κάτῳ ώρᾳ τοῦ φ. 8β. καὶ τότε ξῖν τοῖς ἀλλοῖς τόδε ἐγράφη διὰ χειρὸς Ιεροθίου Ιερομονάχου.

Στάχωσις νεωτερική.

211.

Χαρτ. 0,25×0,20. Αιώνος XIX (φ. 34).

Νεκαλάου καὶ Δημητρέου Παστολάκων ἐπιστολῶν
ἀντίγραφα.

Απὸ Ιουλίου 1819 μέχρις 29 Απριλίου 1822 ἐκ Βιέννης εἰς διαφόρους
ἐν Λιβαύρνῳ, Νυρεμβέργη, Τεργέστη, Ἀργει, Μετζόβη, Βενετία, Καινού,
πρὸς τὸν ἀδελφὸν Στέργιον Χ. Τ. Παστολάκαν). Αἱ πλεῖσται δ' ἀποστέλ-
λονται εἰς Σέρδας, διότι καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν Ἀνδρέας, εἰς Ὁδησσόν, εἰς
Μέντζοβαν πρὸς τὴν μητέρα Ἀρχοντέλω Χ. Γ. Παστολάκα, "Απασαι Ἑλλη-
νιστὶ πλὴν μιᾶς Ιταλιστὲς. Αναφέρονται δὲ ώς τὸ πλεῖστον εἰς ιδιωτικὰς καὶ
ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, σιλλά τινες καὶ εἰς τὰ ἔθνικὰ πράγματα. Εν τῇ πρὸς
τὴν μητέρα ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου 1821 ἐν φ. 21 αἱ γίνεται μνεῖα τοῦ ἐν Κερκύρᾳ
Κωνσταντίνου Γεροστάθη.

Τὰ φ. 276—346 καὶ τὰ μετ' αὐτα πάντα πάμπολλα μή σελιδωθέντα ἔμειναν ἄγραφα.

Στάχωτης διὰ ναστοῦ χάρτου σύγχρονος τῇ γραφῇ τῶν ἐπιστολῶν.

212.

Χαρτ. 0,292×0,20. Αιώνος XVIII (φ. 44).

Μηνιαῖον Ιουνίου.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Ἀρχεται ἀκέφαλον ἀπὸ τῆς ιγ' τοῦ
μηνοῦ. Εν φ. 44α δοκίμια κονδυλίου.

Στάχωσις νεωτάτη.

213.

Χαρτ. 0,31×0,22. Αιώνος XVIII (φ. 65).

1 (φ. 16) [Μαρθενέου Κατζεούλη] Raccolta di Pro-
verdi Greci per la 6 ta volti scelti et messi in ordine alfabetico.
Παροιμίαι, χορικοὶ λόγοι καὶ γνωμικά συναθροισμένα ἀπὸ διάφορα
μέρη τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ἀπλούστερον τρόπον τὸν διοῖγον συνηθῶνται»

Κατὰ ταξιν ἀλφαριθμητικὴν. Ἀρχ. 1. "Ἄθρακος βραχί δὲν ..χε τὸ ἔδαλε κ' ἐγί-
στηκε : 2. Ἀγάπη ἡ γρατα τὸν χιρὸν κ' ημέρης ἀντρος ταπεωρλή. Ενιαχοῦ παρα-
τίθενται ἀρχαῖς ἔλληνικά, σπανιώτεραν βυζαντιακά, πρὸς δὲ Ιταλικά καὶ
λατινικά ἀντίστοιχα. Ανέρχονται ἐν δλφ περίπου εἰς 1300.

2 (φ. 50α). Τὰ ἀκόσια ἐπάσχισεν δ συγγραφεὺς νὰ συνθέσῃ εἰς τρόπον παροιμίῶν τῶν ποίων τὸ γότημα εἶναι ἀπὸ κάποια ρητὰ χορικῶν λόγων πολλὰ συντήθισμένων».

Ομοίως κατὰ τάξιν ὑλικαβητικὴν. "Αρχ. ἀλλοίμοια σ' ἐκείνους ποῦ νὰ ξυνθῇ δὲν ἔγει— νύχια ἄρνετᾶ, ἀλλὰ ἔητά εἰς ἄλλους καὶ προσέγει.. Μέχοι τινὸς ἡλληνικὰ εητὰ ἢ παροιμίαι μὲτ' ἀντιστοίχων ἀρχαίων ἡλληνικῶν. λατινικῶν δὲ ιταλικῶν, ἐν τοῖς καὶ κατάτοξις καὶ τεῦς μῆνας εἰς οὓς ἀναφέρενται, εἴται δὲ συναγωγὴ κατ' ἀναφερόν πρὸς ἀσχολίαν τινὰ ἢ καιρίαν λῆψιν. Τέλος δὲ παροιμίαι ἢ γνωμικά μόνον ὀρχαῖα, ἡλληνικὰ ἢ λατινικά, καὶ ἐν τέλει λατινικά.

3 (φ. 52 καὶ 55). Τροπόρια εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν ἄγιον Διονύσιον.

"Ἐπὶ χάρτῳ πολὺ μικροτέρου σχῆματος, χειρὶ τοῦ ιθ' αἰῶνος.

‡ (φ. 53). «Χαβᾶς πολιτικός».— «Ἔτερος χαβᾶς».

Ο α' ἀρχ.

Ιιᾶς βαστᾶς καρδιὰ θαυμάζω
ὅταν τοὺς καθημούς κιτάζω
ποῦ τραβᾶς παντοτινά».

Ο β' ἀρχ.

Τελεία ἢ σιωστὴ γαρὰ
καὶ εὐτυχία καθαρὰ

Απόκομια κώδικος τοῦ ιη' αἰῶνος.

5 (φ. 64), Δόρο μέλη παρασεσγματικένα.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος τοῦ ιη' αἰῶνος.

Στάχωσις νεωτάτη.

214.

Χαρτ. 0,31×0,19. Αἰῶνος XIX (φ. 210)

«Λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ διάφοροι ἀντιγραφέντες ἐξ ἀρχαίων χειρογράφων διὰ χειρὸς Δημητρίου Σ. Μπερσῆ τοῦ Ἀθηναίου. Ἐν Παρισίοις 1860.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν προσετέθησαν ἐπειτα τάδε. Νῦν δὲ ἀργιμανδρίτου καὶ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη. 1867.

Περιλαμβάνονται δε α' (φ. 15α) Γεηγορίου Κεραμέως τοῦ ἐρισκόπου Ταυρομενίου 'Ομιλίαι.—β' (φ. 122α). «Τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ τοῦ δὲ τοῦ μοναχικοῦ σχῆματος μετονομασθέντος Ἰωάσσαφ' Απολογία πρὸς Μωαμεθανούς»,—γ' (φ. 187α). «Τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἀπολογία ἐτέθη». Μένει ἀτελῆς. Τούτων ἡ 'Υπόθεσις ἐν φ. 1α κ. ἔ. ἐν δὲ φ. 3α «Τοῦ Μουσουλμάνου Σαμψαντίνη Σφαχανῆ τοῦ Πέρσου πρὸς τὸν μοναχὸν Μελέτιον» καὶ ἐν φ. 6α «Τὸ παρὸν πόνημα ἔχετέθη παρὰ τοῦ εὔσεβεστάτου καὶ

φιλοχρίσου βισιλέως; ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ τοῦ διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Ἰωάνναφ μοναχοῦ. Ἀπολέγει τοῦ β' τοιλέως; (ἀτελῆς). — δ' (φ. 144 ε.). Ἱακώβου μοναχοῦ Λόγοι 1) «Ἐις τὴν σύλληψιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» 2) Εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου 3) «Λόγος ἐκλεγεῖς ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» καὶ 4) «Ἐις τὴν ἐν τῷ ναῷ εἰσοδον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἐν τέλει τὸ σχέδιο ἔτιλειώτη, κατὰ μῆνα Μάρτιον τοῦ ἔτους 1860. ἐν Πλαρισίοις. διὰ χειρὸς Δημ. Βερσή.

Ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν παραφύλλων τῆς ἀρχῆς ἐρυθρῷ γραφῇ ἐσχεδιασμένος διετέλεσαρατῶν διὰ τῶν ὄνυχων θυρέου ἐν ῶ Δ. Σ. Β[ερσής] 1860 κάτωθεν δ' αὐτοῦ μελάνῃ γραφῇ ἐσχεδιασμένος γυμνόποιος λεόβης ἀνατείνων τὰς χεῖρας πρὸς δένδρον, ἐπ' οὐ κρέμανται ἐρυθροὶ φίλιοι.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ἐν δὲ τῷ μετ' αὐτοῦ παραφύλλῳ Πένιτε τῶν ἐμπεριλαμβανομένων λόγων Γρηγορίου τοῦ Κεραμέως καὶ τοῦ μοναχοῦ Ἱακώβου, μεθ' ὧν τρία παράφυλλα ἀγραρι. Ὁμοίως δ' ἀγραρι τὰ φύλλα 2, 116β—121β. 140—143, 196β—210 ἀγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

215.

Χαρτ. 0,32×0,22, *Αιῶνος XIX* (φ. 8—30)

Dal Codice Riccardiano 3193. Oratio *Laschares* habita ingymnasio Florentino (ἀτελῆς).

Στάχωσις νεωτάτη.

216.

Χαρτ. 0,37×0,24. *Αιῶνος XVIII* (φ. 188).

1 (φ. 1α). «Ἐκ τῆς Ἑξαβίβλου τοῦ Πανσενάστου Νομοφύλλων καὶ χριτοῦ Θεσσαλονίκης Ἐκωνσταχντένου τοῦ Ἀριενοπούλου Κριτῶν προκατάρχοντος».

Μέχρι βιβλίου β' τίτλου α'.

2 (φ. 32α). «Ἐπιτομὴ τῶν Βασιλικῶν νόμων».

Ἀτελές ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τίτλου ἔθ' τοῦ Βιβλίου Σ' μετά κενῶν ἐν τέλει τινῶν Τόμων:

Τὰ φ. 27--31, 54β, 77, 78, 89--89β, 101β, 114β--120β, 146β--152β, 185--188 ἀγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

217.

Χαρτ. 0,143×0,10. Αιώνος XVII (φ. 50)

«Δοξαστάρια σύν θεῷ ἀγίῳ τοῦ δόλου ἐγιαυτοῦ».

Ἐν φ. 49β. Ἐπηλειόθει ἐν μηνῇ, 'Ιανουάρειος εἰς ταῖς "ταῖς ἔτους ζρογ'" (τὸ γ μετά διαγραφὴν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος δ). Ἐν τῇ ὕψῃ ἀπέναντι τούτων. Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀδελφὲ 'Ιωνᾶ. Ἐν φ. 50β ἀρχῆθεν ἀγράφῳ παρενεγράφησαν τάδε. Επος ἑτούς 1666 ἐν μηνῇ υστηρίᾳ ες τες καὶ ηλθέν ο θεζηρής ση Λαρησα καὶ επηγε στη Κρήτη καὶ μάς ηλθαν ενδεκα τέ κλήφηα καὶ μετα διο χρονος ηλθεν καὶ δ βασίλης στη Λαρησαν εν μήνῃ Ὀκτωβρίου ,ζρπε δ σουλτάν Μηχμέτη.

Στάχωσις διὰ γαστοῦ χάρτου, λεπτοντος δπισθεν.

218.

Χαρτ. 0,30×0,20. Αιώνος XVIII (φ. 176)

[Φραγκέσκου Προσαλέντου] Δεκατρεῖς ἐκκλησιαστικοὶ λόγοι ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐν τῇ ἀνω ὕψῃ τῆς ἀρχῆς τῶν πρώτων ἐπτά πρὸς τῇ ἐπιγραφῇ ἡ χρονολογία 1708, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς 1709.

Κῶδις αὐτόγραφος τοῦ συγγραφέως μετά διασβεσμάτων καὶ διορθώσεων.

Τὰ φ. 20, 30β, 89β, 49β, 74β, 93β, 110, 126β, 142β, 176β ἀγραφα.

Κῶδις διστάχωτος.

219

Χαρτ. 0,31×0,202. Αιώνος XVIII (φ. 106).

'Α. Σῆλου Λόγοι εἰς περικοπὰς τῶν Πράξεων καὶ 'Επιστολῶν τῶν 'Αποστόλων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Πρῶτος λόγος «Εἰς τὴν περικοπὴν τῶν Πράξεων τῶν 'Αποστόλων δύον ἀναγινώσκεται τῇ] Κυριακῇ τοῦ Πάσχα». Τελευταῖος «Εἰς τὸν 'Απόστολον τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς αἵς καφ. αου».

Κῶδις αὐτόγραφος τοῦ συγγραφέως μετά διασβεσμάτων καὶ διορθώσεων.
Τὰ φ. 101—106 ἀγραφα.

Κῶδις διστάχωτος.

220.

Χαρτ. Ο, 21XΟ, 14. Αιώνος ΧΙΧ (φ. 75).

«Γραμματική τοῦ Γρηγορίου Κυδονιέως Γραμματικῆς Β': Περὶ τῆς Συντάξεως τῶν Ὁχτὼ μερῶν τοῦ λόγου».

Ἐν τέλει. Τέλος τοῦ Κυρίου Γρηγορίου Κυδονιέως καὶ τῷ θεῷ δόξᾳ. Ἐγράφη καὶ μοῦ τοῦ Νικολάου Ἀναστασίδου. Ἀργαλού. Ἀργος. τῇ 10 Νοεμβρίου 1830 καὶ ἐτελείωσα εἰς τὰς 13 Φεβρουάριου 1831. Καὶ κατωτέρω. Νικόλαος Ἀναστασίδης. Ἐγράφθη διὰ χειρός ἐμοῦ. Ν. Α. ἐμοῦ Νικόλαος Ἀναστασίδης.

Κώδικες ἀστάχωτος.

221

Χαρτ. Ο, 20XΟ, 146. Αιώνος XVIII (φ. 32).

«Ἡ θυσία τοῦ Ἀδραάμ».

Κολοβὸς ἐν τοῖς ἔξης στίχοις τῆς Σάρρας.

Ἐκεῖνος εἶν' ὁ δοῦλος μας, σώπενε νὰ γροικήσω
νὰ μᾶς φωιάζει, δὲν μπορῶ νὰ τοῦ ξεκαθαρίσω

Τὰ φ. 1 καὶ 2α ἄγραφα.

Κώδικες ἀστάχωτος.

222

Χαρτ. Ο, 21XΟ, 15. Αιώνος XVI (φ. 73).

1 (φ. 1α). «Πελοποννέσου Βίοι σοφιστῶν.

Ἄρχ. (Ἄκεφ.) ἦν τοίνυν ἡμῖν πρώτη, Δημοσθένης ἔξομνόμενος ταῖς ἀνταῖς πεντή πονταῖς δωροδοκίαιν ἦν ἥγεν ἐπ' αὐτὸν Δημάδης ὡς Ἀλεξανδρίου τοῦτο Ἀθηναίοις ἐκ τῶν Δαρίου λογισμῶν ἀπεσταλκότος (I, 6 ἢ 7;). Μεταξὺ τοῦ φ. 26 (παρατυγων ὁ πολέμων, κέλευσον ἔφη αὐτὸν ἀρχαῖα ἐχμανθάνειν) καίτοι γάρ πλεῖστα ἐχμαθών ὁ σοφιστὴς οὗτος. δῆμως ἐπιπονώτατον ἥγειτο τῶν....) καὶ φ. 38α (ναίοις, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἔξιοντας, καὶ τῶν ἀλλογενῶν τοὺς ἀγωνιουμένους ὑποδέξιοις σταδίῳ λευκοῦ λίθου καὶ εἰπών τοῦτο τὸ Στάδιον τὸ ὑπέρ τὸν Ἰλισσὸν εἶσα τεσσάρων ἔτῶν ἐπετέλεσεν) γάσπαρ. Γελ. φ. 46 μισθοῦ δεχομένοις θράκια καὶ παντικὰ μειράκια καὶ ἄλλων ἔθνῶν βαρβάρων ξυνεργούχοτα παροφθείροντας παρ' αὐτῶν τὴν.... φ. 5α εἰς τὸ κενόν ἐπολιτευσν, ουχ' ὑμᾶς εἶκον, ἀλλ' ἔμαυτὸν δέδοκα, εἰδὼς που τὴν ἑαυτοῦ χολὴν ἀκροατὸν τε καὶ ἐν καθεκτὴν οὖσαν ἀλλ' δῆμως ὡφέλει τοὺς Λύγαίους ἐπὶ τῆς οὐσίας δτι ἡδύνατο φύλ. δβ τέλος Ἀλέξανδρος» ἄρχ. [Ἄ]λεξανδρω δὲ δην Πηλοπλάτωνα οἱ πολλοὶ ἐπωνόμαζον πα... φ. 6α (τίχη) φού τις μ... ἡρμήνευε δὲ οὐκ ἐλλιπῶς, ἀλλὰ περιττῶς καὶ κατὰ φύσιν, εἰς ὅλης κατα-

φαύγων τῶν ἐκ ποτητικῆς ὥντεράτου. "Επενταί εν τῷ αὐτῷ φράλλῳ «Πρόδικος» «Πλάκος» «Θρασύμαχος» «Ἀντιφῶν» τέλ. φ. 6β τὸν Ἀντιφῶντα μὲν οὐκ οὖτα εἴσειν, οὐ δ' ...ημένην.... ἀρχὴ φ. 7α «[Π]ερὶ δὲ Αἰτίου τοῦ ἀτρομήτου δὲ φράλλῳ τῆς δευτέρας σοφιστηκῆς ἄρξαι ταῦται γέρη ἐπεικέρθαι· τέλ. φ. 7β παρὰ τὴν Ἀλέξανδρον τ.ν. ὡς αὐτίκα ἔζοντας εἰς Βαθυλώνα τε καὶ Σάντα καθαρισθεῖς δ' ἐς τὴν "Ἐρετον καὶ τὸν μὲν τεθνάντα ἀκόμην, τὰ δὲ τῆς οἰτίκας αὔτῷ ξυρκειλεισμένα ποάγματα, ἔλδον ἐ... ἀρχὴ φ. 8. ἦ δὲ θεότος (4) καύσοσχέδιος; γάρ γλώτσης εύροούσης ἀγάνθισμα· κατηγοροῦσι δὲ τοῦ Ἀριστείδους τινὲς διεπειλέκτες εἰς Πόντος προσίμιον ἐπὶ τοῦ μισθοφόρων τῶν ἀπατούμενων τὴν τῆν μάζαν γάρ δὲ αὔτὸν τῇ; ὑποθέσω; ταῦτας λέπεται οὐδοις· οἱ ἄνθειαν παρέχοντες διειπούν ποάγματά· λατρένοντες δὲ τινες; τῇ; ἀκριτής τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τοῦ παρατείνουσαν τὸν τειχισμὸν τῆς Λακεδαιμονίου. "Επετει φ. 8β [Ἀ]νδριανός. "Αρχ. Λαζαρίδην δὲ τὸν Φείνικα. "Εκεῖθεν πλέον κανονικῶς μὲν φρ. 81β διπού «Ἄσπασιος» τέλ. φ. 81β ἐν τοῖς περὶ Ἀπασίου. "Ο δ' οἶς θρασύνεποι μὲν ἐπὶ τὸν Ἀθανῆσι θρόνον δέξας τους κακούς, οὓς ἀπεγοήσατο πανδιδεῖν αἱ δὲ μηδένα, πλὴν περι.... ἀρχ. φ. 82α γητος; τοις Λαζαρίδης περὶ μὲν οὖν τοὺς τρόπους τῇ; διακροτᾶς εἰρηται μοι καὶ τις ἂν αὗτις ἱερηγενεστοιμι τὰ ἀποχοριώντως δεδηλωμένα. "Οπισθεν ἐν φ. 82β καὶ ἀπιστηθείην οἱ γαρενάμενοι. ἐπιμήδη φαίνεται μηδὲς αὕτους τοις. Καὶ Φιλοπεράτου βίων σοφιστῶν τέλος.

2 (φ. 36α). «Μαρένου Νεαπολέτου Ηροίκλος ἦ, περισσόδαιμονίας».

3 (φ. 57δ). "Αθῆλοι όντες πίγραφος μονωδία εἰς τινα ἐκ τοῦ γένους τῶν Κομνηγῶν πρεσβεύσαντας ἐν τῇ Δύσει.

"Αρχ. [Τ]οις δώται τῇ παρακλήσῃ μου οἵστε καὶ τοις ὄρθοχλυσίς μου πηγὴν δακρύων, ως μόνοιδητο τὸ πάθος.

4 (φ. 63δ). [Λ]αζαρίδην περὶ πλειοψήτων ἐκλεγέν ἐκ τῶν πνευμάτων **Τρόνφωνος, Χοιροθοσκοῦ, Θεοδωρέτου καὶ ἑτέρων**

"Αρχ. [Τ]οις α πρὸ τοῦ οὐ φιλομῆται· "Αδυδος, Λαζαρίδην. "Αδιμίλιγ πρὸν τῶν ἔχοντων πρὸ τοῦ β. τὸ δε ·· ἀστράς ἀδράτης; ἀστρύνω ἀστρα. Τέλ. (κολ.), [Τ]οις οἱς μήτε ακθαρτοί τῷ .·· παχαχηγότεντας ἐπ' αὐτῷ τοὺς τόνοντας ἔξεικαν ἐπιδέχονται· τίτος καρίκος καὶ τὰ λοιπά·—πλήν τοῦ στοις καὶ...

5 (φ. 72). «(ἐκ τοῦ φιλοσοφάτου) ἄργ. ἀπεκτιοῦσις γάρ δὴ τὸν ἀνδραν τοῦ τῶν σοφιστῶν κύκλου διθυραμβόδη καλοῦντες καὶ ἀκόλαστον καὶ πεπαγυσμένον· ταῦτα δὲ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν· εἰ λεπτολόγοις καὶ νωθροῖ.... ἄρχετεν μὲν γάρ ἐγένετο τῇς Ἀσίας οὐτὸς τε (συνέχεια ἐν φ. 72δ.... ἐξιπνουν μὲν κατὰ τὴν Λημνον ὅπο δρυντι μεγάλη θερισταὶ ὄχτα περὶ τὸ καλούμενον Κέρας τῇς γῆσου, τέλ. τοῦ φ. 72β οἱ σκληρότατοι τῶν ἀγροτῶν διέφυγει, ἀπερατος δὲ μῆνας τὰς αἰσθήσεις καὶ τὸν νῦν γε ἔτοιμος καὶ ὑπνου κρείττων καὶ γάρ δὴ καὶ τὸ νωθρὸν αὐτοῦ ἀπῆν ἐφοίτησε δὲ ταῦς βητορικούς τῶν λόγων περιά.... φ. 73α δεξιῇ γῆγουμένους ποιεῖσθαι γραΐδια ἐκάλει μεθύοντα τε καὶ λυτεῶντα, τὸν δὲ μετέτας μισθωτὸν μὲν ἐποιεῖτο, ο δὲ μισθὼς ἦν ἄγρος ἄλλον καὶ ως ἔκαστος οἶκον

εῖχε.... οἱ Δαρεῖοι τέ εἰσι καὶ οἱ Σιρῆνες.... τῶν ἀμφὶ πολέμων τομπανίζην ἀλλὰ τὴν Λίχνος ἀσπίδα, βασίλειον δὲ αὐτοῦ πρεσβύτερον πολεμίζειν· μὲν γάρ τε καὶ ἀγαθῆς τύχης (φ. 73β) χριστιανούς πρεσβύτερους. ἀρίστη δὲ τῇ θερέτρῳ τῶν ἀμπελῶν οὐ γάρ οὐδὲ Σμυρναίων μάνων.... ἀλλὰ καὶ ἐπιτίμων κατὰ τῶν μήτρων πρεσβύτερων.... ὁ Ἡρώτεως τοῦ σοφιστοῦ πατέρας Ἀττικὸς Μακρομήνιος ἦν τοιριαῖος μάνων.... Ερόμενος ἐντὸς τούτους βάλλεται λίθοις. ὡς διερθιό....

Τὰ φ. 83 — 85 ἀγράφα.

Κώδικες ματαράχοιτος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΥ